

Lokakuun 2023 INSPIS-tekstit

LENNÄ POIS

Lintuja
tulee elämään
jotta ne voisivat
lentää pois.
Jäljelle jää
vain
...siipien havina...
Niin kuin
elämässäkin
joskus
me ihmiset
lennämme pois
vaikka viereen
kauniin joutsenen
toivoa vois.

Päivikki Puonti



Kuva: Raija Kokkola, Valtimo

- Ylös sieltä ja hemmetin äkkiä!
- Mikä ilmaveivi siltä nyt muka tulee?
- Leikkuupuimuri!

Kyösti Mäkinen

Joutsen kurkistaa
ohrantähkien yli.
Piilo paljastuu.

Rauni Lintula

"Apua! Lintuinfluenssaa liikkeellä!"

Pirjo Mellanen

olitko sinä
se eläin
joka eksyi
Maissilapset -elokuvaan

"Thank God,
brave is The Lord"!

olitko sinä se
onneton lintu?

Alexi Rintanen

Kun siirrymme näille
Kuiville järville syömään

Ilmat kylmenevät ja
Muuttomatka odottaa

Pian on aika lähteä
Että voi palata takaisin
Sitten kun ilmat taas
Lämpenevät

Outi Pollock



Kuva Pixabaysta.

katson
syksyistä kesää
okraista viljaa

lähtöni lähenee

nousen
voimaantuneille siiville
auraannun talven alta

- Cygnus cygnus -

PHKokkonen

YKSIN

Kuolema kulki, henkäys vain.
Olen puolikas, pakenen tuttuun,
tähkät laulavat syksyämme.
Olen valmis, kaipaan luoksesi.

Sirkka-Liisa

Repe haistoi vapauden.

Repe. Voi perkele - kai osa muista piti sitä hauskanakin vitsinä, lempinimi mikä lempinimi. Siltikin.. kyllähän kaikki jotka olivat vähänkään vihkiytyneet aiemmin tapahtuneeseen tiesivät mistä oli kyse. Sorsa, musta joutsen, musta lammas, petturi. Repettely ei ollut harmitonta vaan varoitus siitä mitä tuleman piti.

Siksi oli päästävä pois. Repe - oikeammin Sulevi - oli kaveerannut hanhien kanssa saadakseen rasvaa, lokeilta hän oli saanut vaihdettua pikaliimaa ja tekosulkiä vastaan kartan, haikara antoi lainaan lusikan ja harakoilta Sulevi pihisti tiirikan.

Kaikki oli sujunut tähän asti hienosti. Käytävä oli ollut vaarassa sortua, mutta siitäkin selvittiin. Sulevi tunsu vapaan ilman nokassaan, oli elonkorjuun ja muuttoliikkeen aika - ja sehän Suleville sopi. Hän korjasi oman elonsa talteen.

Sulevi verrytteli matalana varovasti siipiään, hälytystä ei kuulunut vieläkään, vain muutama hetki ja Sulevi sekoittuisi muiden muuttavien joutsenten massoihin. Hitto. Ehkä hän vielä lähettäisi osastolle postikortin Albaniasta, ”terveisin Repe”. Sulevi naurahti, ja lähti lentoon. Piikkilangat ja kanaverkko jäivät taakse.

Petri Federley

Emo valvoo

Näin kolme joutsenenpoikasta, isoa jo, rannalla.
Ne olivat vielä harmaita. Nukkuivat pää siiven alla.
Emon pää nousi ruohikosta kauempana.
Emo valvoo.
Minäkin valvon.
En mieti poikasiani.
Ihan on muut murheet.

Syksy saa

Hanhet valtavana parvena
kaakattaa ja lentää,
pääni päällä kohti etelää.
— Minne meette? Mitä siellä teette?

— Samaa kuin täällä, mutta emme jään päällä?

Satu Henttonen

Joutsenlaulu (Näytelmä)

Osa I

Oma: Ei perhana! Poliisimestari siäl. Ja työmestari kans.

Tunto: Ettiiks ne sinuu?

Oma: Ketäpä muutakaa.

Tunto: Haluu puhelinmyyjäks.

Oma: Nii haluu, enkä suostu.

Tunto: Vastahan Sunila sammutettii ja nyt ne on jo kimpus.

Oma: Ei anna työttömän levätä.

Tunto: Ja elää vapaasti. Pellos.

Oma: Niinku jalot villit.

Tunto: Ootsiä varma, ettei ryökäleet huomaa periskooppii?

Oma: Naamioin sen joutseneks.

Tunto: Joutsen keskel kaurapeltoo.

Oma: Tää on ohraa kyl.

Tunto: Etsiä tunne viljoi? Kaura mikä kaura.

Osa II

Oma: Mut nyt otti ohraleipä!

Tunto: Miten nii?

Oma: Poliisimestari ja työmestari läks. Jätti nätin poliisidaamin vartioimaan pellon reunaan.

Tunto: Kriisitilanne. Seireenit kutsuvat.

Oma: Nyt on puntarissa vapaus kapitalismist ja tanssit Karhulan keskustalol.

Tunto: Luotan siihe, et valitset oikein.

Oma: ”Järjen veit!” ”Ja minusta orjan teit!”

Tunto: Vahaa olis pitäny laittaa periskooppiin. Ei ollu Orfeuksen, vaan joutsenen laulu.

Oma: Siä voit jää-ä elämää pellos. Sunilan Olavi Virta palaa tangon ja sivistyksen parii.

Tunto: Siin meni Rousseau. Soittele, ku puhelinmyynnilt ehit.